

РЕШЕНИЕ

№ 7750

гр. София, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 20.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **9671** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на ЕТ „Агрика –Камелия Димитрова“ срещу Ревизионен акт № Р-22221419000438-091-001/18.11.2021г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 268/17.02.2022г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят твърди, че оспореният РА е незаконосъобразен. Не са налице законовите предпоставки на чл. 122 от ДОПК, поради което установените данъчни задължения по чл.17 от ЗДДФЛ са необосновани.

Излагат се аргументи че необосновано органът по приходите не е признал правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС за доставки по издадени фактури от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД. Излагат се аргументи, че са представени в пълен обем писмени доказателства – счетоводна документация, фактури, приемо –предавателни протоколи, въз основа на които се доказва по несъмнен начин получените доставки на стоки от процесния доставчик.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от процесуалният си представител адв. Е., който поддържа жалбата и моли съда да отмени оспореният ревизионен акт. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът – Директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалният си представител юрисконсулт Б., оспорва жалбата, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Административен Съд С. - град, 11 състав, след като взе предвид събраните доказателства и обсъди доводите на страните, намира за установено от фактическа страна, следното:

Със ЗВР от 23.01.2019г. е възложено извършване на ревизия на К. М. Д. с регистрация като ЕТ „АГРИКА – КАМЕЛИЯ ДИМИТРОВА“ за определяне на задълженията на лицето за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ и вноски за ДОО, ЗО и УПФ - за самоосигуряващи се за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2018 г.; за данък върху доходите на физическите лица – свободни професии, граждански договори и др., годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ, данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения и вноски за ДОО, ЗО и УПФ - за осигурители за периодите от 07.05.2015г. до 31.12.2018 г. и за ДДС за данъчните периоди от 02.06.2016 г. до 31.01.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221419000438-092-001/20.09.2021г. Срещу РД е подадено писмено възражение което е обсъдено от ревизиращия екип и е преценено като неоснователно. Ревизията е приключила с РА №Р-22221419000438-091-001/ 18.11.2021г., издаден от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и А. К. Н., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

С РА на ЕТ „Агрика – Камелия Димитрова“ са установени задължения в общ размер на 189 661,05лв. в т.ч. данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ в размер на 228 лв., годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за доходи от стопанска дейност като ЕТ в размер на 8 484 лв., ДДС в размер на 140 734,33 лв. и лихви за просрочие в размер на 40 214,72 лв. РА е потвърден с Решение № 268/17.02.2022г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С..

С Решение № 9213/ 03.10.2023 г. по адм. д. 1106/2023г. ВАС Осмо отделение отменя Решение № 6685 от 10.11.2022 г., постановено по адм.дело № 2920/2022 г. по описа на Административен съд София - град в частта, с която е отхвърлена жалбата на ЕТ „Агрика – Камелия Димитрова“ срещу Ревизионен акт № Р-22221419000438-091-001/18.11.2021г., по отношение установени задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за доходи от стопанска дейност като ЕТ в размер на 8 484 лв. и за ДДС в размер на 140 734,33 лв. ведно със съответните лихви, както и в частта за разноските. Върнал е делото за ново разглеждане от друг състав на Административен съд София-град.

При новото разглеждане на делото са представени допълнително от жалбоподателя доказателства във връзка с обстоятелството, че търговецът е стопанисвал лозовите масиви през ревизиращия период – декларации за реколта, които показват размера на стопанисваната лозарска площ за съответните години 2020, 2021 и 2022г., както и извадка от регистъра на лозарските стопанства, воден от Изпълнителна агенция по лозата и виното, съдържаща подробно описание на лозовите масиви.

Органите по приходите са установили наличие на обстоятелства за провеждане на ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК и в рамките на оперативната си самостоятелност са взели решение за преминаване към особения ред за установяване на данъчните основи. Възраженията за неоснователно преминаване към специалния

ред за провеждане на ревизията не следва да се обсъждат повторно, тъй като с Решение № 9213/03.10.2023г. по адм. д. 1106/2023г. Върховният административен съд частично е оставил в сила Решение № 6685 от 10.11.2022г., постановено по адм. дело № 2920/2022г. по описа на Административен съд София – град, следователно касационната инстанция е потвърдила извода за липса на допуснати нарушения при извършване на ревизията.

В хода на производството са приобщени писмени доказателства от висящо досъдебно производство - пр. пр. №1617/2018г. по описа на Специализирана прокуратура.

През ревизираните периоди К. М. Д. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗДДФЛ и по силата на чл. 6 от с.з. е носител на задължението за данъци върху доходи, придобити от източници в Република България и в чужбина. В периодите от м.01.2015г. до м.06.2015г. К. Д. е била ученичка и е била осигурявана на това основание до завършване на средното ѝ образование. В периодите от м.07.2015 г. до м.05.2016г. е осигурявана като студент в Медицински университет - С.. От м.05.2016г. до м.12.2018г. К. Д. е самоосигуряващо се лице чрез ЕТ „АГРИКА-КАМЕЛИЯ ДИМИТРОВА“.

Лицето е регистрирано по смисъла на Търговския закон и вписано в Агенция по вписванията на 07.05.2015г., като ЕТ „АГРИКА - КАМЕЛИЯ ДИМИТРОВА“.

Регистрацията на едноличния търговец по реда на ЗДДС датира от 02.06.2016 г.

По ЗДДС:

ЕТ е декларирал продажби на пшеница, рапица и ечемик, които са в режим „обратно начисляване на ДДС“, регламентиран с разпоредбата на чл. 163а, ал. 2 от ЗДДС, при който данъкът за доставките е изискуем от получателя – регистрирано по ЗДДС лице. Получатели по тези фактури са „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД, „ТОПАЗ ТРЕЙД“ ЕООД, и „ТЕРА ГРЕЙН“ ООД. Установени са и извършени освободени доставки – получени лихви по заем, предоставен на „СИС ИНДУСТРИЙС“ ООД и приходи от отдаване под наем на земя.

По отношение на получените доставки ЕТ е упражнил право на приспадане на данъчен кредит по фактури за доставка на торове и препарати, агротехнически услуги, лозарска машина и други, свързани с дейността му.

При извършена насрещна проверка на прекия доставчик „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД, в качеството му на доставчик на торове, препарати, семена, посадъчен лозов материал и различни агротехнически мероприятия, от последния в хода на ревизията не са представени доказателства. Органите по приходите са извършили преглед и анализ на доказателства, събрани при ревизия на „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД за установяване на задължения за периоди, съвпадащи с процесните периоди на ревизия за жалбоподателя. Относими писмени доказателства не са установени.

От ЕТ „Агрика – Камелия Димитрова“ са представени копия на фактури, приемо-предавателни протоколи, договори, доказателства за плащане. След анализ на събраните доказателства ревизиращият екип е приел, че в случая не е доказан произходът на продадените на ЕТ „А. – К. Д.“ стоки. Не са представени и документи, удостоверяващи тяхното транспортиране и предаване на ревизираното лице, респ. прехвърлянето на собствеността. По никакъв начин не е доказано и извършването на фактурираните съпътстващи услуги (напр. ръчно засаждане на лози, привързване на лозички към подпорни колчета, поливане на лозов масив, оран, култивиране, ръчно опаковане и т.н.). С оглед установеното е прието, че не са налице доказателства за

реално осъществени доставки между страните и основания за приспадане на данъчен кредит. Във връзка с това, и данъкът, отразен от ревизирия субект в протоколи по чл. 117 от ЗДДС за покупка на стоки от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД, за които е приложим режима на обратно начисляване на ДДС, съгласно чл. 163а от ЗДДС е начислен неправомерно.

След съставянето на РД, с вх. №17-00-133/29.09.2021г. са представени документи от страна на „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД. Същите са обсъдени от ревизиращия екип преди издаването на оспорения РА. При анализа на ангажираните доказателства - копия на договори, фактури, платежни документи, приемо-предавателни протоколи, счетоводни справки на сметки, фактури, издадени от предходни доставчици и т.н. е установено, че отново липсват такива, които да удостоверят транспортирането на стоките и извършването на съпътстващите услуги по изграждане и обработка на лозови масиви.

Предвид липсата на доказателства за реално получени доставки на стоки/услуги по смисъла на чл. 6/9 от ЗДДС и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, на ЕТ „А. – К. Д.“ е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД в общ размер на 140 734,33 лв.

По ЗДДФЛ за доходи от стопанска дейност като ЕТ:

По делото не е спорно, че ЕТ „АГРИКА – КАМЕЛИЯ ДИМИТРОВА“ е получило финансиране по схеми и мерки, администрирани от ДФ „Земеделие“, както следва:

- за 2016 г. общо в размер на 6 417,95 лв.;
- за 2017 г. общо в размер на 432 555,86 лв. и
- за 2018 г. общо в размер на 9 996,52 лв.

На 11.10.2017 г. ревизираното лице е получило плащане от ДФ „Земеделие“ в размер на 421 689,00 лв., което е отразено счетоводно по кредита на сметка 753 „Финансиране на дълготрайни активи“. Целевото финансиране не е използвано през 2017г. за дейността на ЕТ „А. – К. Д.“, тъй като на същата дата, по-голяма част от получените средства в размер на 420 000,00 лв. са предоставени под формата на заем на „СИС ИНДУСТРИЙС“ ООД, съгласно договор за паричен заем от 22.06.2017г.

През 2018г „СИС ИНДУСТРИЙС“ ООД е върнало на ЕТ сумите, заети по силата на цитирания договор. Въз основа на договор за паричен заем от 16.08.2018г. „СИС ИНДУСТРИЙС“ ООД, в качеството на заемодател е предоставило средства на заемателя ЕТ „А. – К. Д.“. Към 31.12.2018г. задълженията на ревизираното лице към „СИС ИНДУСТРИЙС“ ООД, произтичащи от цитирания договор са в размер на 340 652,00 лв.

През 2018 г. ЕТ „АГРИКА – КАМЕЛИЯ ДИМИТРОВА“ не е отчетел приход от лихви в размер на 1 757,22 лв., дължими по силата на сключения на 22.06.2017г. договор за паричен заем със „СИС ИНДУСТРИЙС“ ООД. На основание чл. 78 от ЗКПО с посочената сума е извършено увеличение на декларирия счетоводен финансов резултат на ЕТ за 2018 г.

През ревизираните периоди ЕТ „АГРИКА – КАМЕЛИЯ ДИМИТРОВА“ е отчетел разходи по дебитата на счетоводна сметка 601 „Разходи за материали“ за покупка на семена, торове и препарати по фактури, издадени от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД, в т.ч.:

- за 2016 г. в размер на 11 673,00 лв.;
- за 2017 г. в размер на 13 172,96 лв. и
- за 2018 г. в размер на 19 601,00 лв.

Въз основа на формирания извод на органите по приходите, че не са осъществени реални доставки по ЗДДС на основание чл. 26, т. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО е извършено допълнително увеличение на декларираните счетоводни финансови резултати за отделните отчетни периоди със стойността на така отчетените разходи. В допълнение към това е установена разлика в размер на 123,81 лв. между декларираните в подадената ГДД разходи за 2018г. и отчетените такива по оборотна ведомост. В счетоводството на ревизираното лице не е установен осчетоводен разход в посочения размер, поради което на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО с цитираната сума е увеличен счетоводният резултат за 2018 г.

В резултат на извършените корекции са формирани годишни данъчни резултати по години, както следва:

- за 2016 г. – данъчна печалба в размер на 30 577,11 лв. при декларирана от лицето данъчна печалба в размер на 18 904,11 лв. По реда на чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ е приложена 15% данъчна ставка. Съобразено е наличието на кумулативно изпълнение на изискванията на чл. 189б от ЗКПО за преотстъпване на данък за 2016 г. При тези обстоятелства е установен дължим данък върху годишната данъчна основа, намален с преотстъпения данък в размер на 2 592,57 лв. при деклариран от ревизирания субект полагащ се данък в размер на 841,62 лв.;

- за 2017 г. – данъчна печалба в размер на 36 462,57 лв. при декларирана от лицето данъчна печалба в размер на 23 289,61 лв. По реда на чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ е приложена 15% данъчна ставка. За 2017 г. не е установено кумулативно изпълнение на изискванията на чл. 189б от ЗКПО за преотстъпване на данък, независимо от декларираното от търговеца. След приспадане на отстъпка в размер на 5% по реда на чл.53 от ЗДДФЛ е установен дължим данък в размер на 4 533,00 лв. при деклариран от ревизирания субект полагащ се данък в размер на 1 023,00 лв.;

- за 2018 г. – данъчна печалба в размер на 35 802,32 лв. при декларирана от лицето данъчна печалба в размер на 14 320,29 лв. След приспадане на авансови и окончателни задължителни осигурителни вноски по реда на КСО и ЗЗО, включително за минали години е приложена предвидената, в чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ, данъчна ставка. С РА е установен дължим данък в размер на 4 773,00 лв. при деклариран от ревизирания субект полагащ се данък в размер на 1 550,00 лв.

С оглед така установените задължения и на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок задължения са начислени лихви в общ размер на 2 909,94 лв.

В хода на съдебното производство при първоначалното разглеждане на делото в АССГ изслушана съдебно –счетоводна експертиза. Заключениеето е прието от съда неоспорено от страните. Съгласно изводите на вещото лице, между ЕТ „Агрика –Камелия Димитрова“ и „Топаз Мел“ ООД има сключени договори за периода 2016г. - 2018г., като в табличен вид е посочена датата на сключване на договорите, сключените анекси, техният предмет и изготвените приемо –предавателни протоколи за получаване на стоките/услугите. Предмет на договорите са доставка на стоки и/или услуги - посадъчен материал, доставка на материали и изграждане на подпорна конструкция на лозя, доставка на допълнителни материали, доставка на лозарски колове, извършване на агротехнически услуги за създаване на нови лозя. В заключениеето е посочено, че жалбоподателя не е ползвал други доставчици, свързани за изграждане на лозовия масив в [община].

По отношение на доставяните семена, торове и препарати, вещото лице е

констатирало, че не е имало сключвани договори между жалбоподателя и „Топаз Мел“ ООД, но въпреки това в периода юни 2016г. – декември 2018г. са били доставяни семена, торове и препарати, за което са издавани фактури.

По всички спорни доставки са извършвани плащания по банков път. Всички издадени фактури са включени в дневниците за продажби на „Топаз Мел“ ООД, респективно в дневниците за покупки на жалбоподателя и са намерили отражение в месечния данъчен резултат. Към получените фактури за доставка на семена ЕТ „Агрика – Камелия Димитрова“ е издала протокол за обратно начисляване по чл.163а ал.2 от ЗДДС. Осчетоводяването на фактурите е извършено в съответствие със ЗДДС, при спазване на принципите на ЗСч. Всички направени разходи по изграждане на лозовия масив са осчетоводени по сметка 613 „Разходи за придобиване на ДМА“.

Въз основа на получените от „Топаз Мел“ ООД доставки, вещото лице е посочило, че има данни за реализирана продукция, като в табличен вид е конкретизирало вида на продукцията - рапица, пшеница, ечемик, които са продадени на „Топаз Трейд“ ЕООД и „Тера Грейн“ ООД, а произведеното грозде е продадено на „СИС индустрий“ ООД.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок за оспорване и е допустима.

Разгледана по същество в частта, за която делото е върнато за ново разглеждане се явява неоснователна. Органите по приходите са приложили правилно материалния закон, като са направили изводи, съответни на събраните доказателства.

Изискванията за признаване на право на приспадане на данъчен кредит са посочени в чл.68, ал.1 и ал.2 от ЗДДС, като първото от тези изисквания е наличието на реално осъществена доставка по смисъла на чл.6/9 от ЗДДС.

Наличието на кумулативните условия за възникване и упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респ. отсъствието на някоя от хипотезите на чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или липсата на които е свързано с възникване на благоприятни последици за ревизираното лице – възникване на право на приспадане на данъчен кредит по определена фактура и приложимост на общия принцип за разпределяне на тежестта на доказване съобразно разпоредбата на чл.154, ал.1 от ГПК, приложима съгласно § 2 от ДР на ДОПК. Според така цитираната норма всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения, което означава, че в тежест на ревизирувания субект е да докаже наличието на условията за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит, което претендира респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл.70 от ЗДДС, като основният относим факт към приложимостта на посочените разпоредби на ЗДДС е установяване на реално осъществени доставки на стоки и/ или услуги. В този смисъл е трайната практика на Съда на Европейския съюз предвид решението по дело C-152/02, в който С. приема, че за да се признае право на приспадане на данъчен кредит на получателя, следва да е доказано осъществяване на фактурираната доставка и наличие на фактура за нея.

Притежаването на данъчни фактури не е достатъчно да обоснове реалност на отразените във фактурите стопански операции. В редица свои решения Съдът на Европейския съюз (ЕС) приема, че правото на приспадане следва да се признае не само защото данъкът е вписан във фактурата. Според т.53 от Решение на С. (сега ЕС) по дело С-454/98г. това право следва да се ограничава до действително дължимите данъци, т.е. тези, отговарящи на облагаема сделка. В посочения смисъл е и приетото от ЕС в решение от 06.12.2012г. по дело С-285/11г. В т.31 от същото съдът е посочил, че за да се установи, че на основание на процесните доставки на стоки е налице правото на приспадане е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани от получателя за извършването на последващи облагаеми сделки. В т.32 е посочено: "Следва да се напомни, че в рамките на производството, образувано на основание чл.267 ДФЕС, Съдът няма компетентност да проверява, нито пък да преценява фактическите обстоятелства, свързани с делото по главното производство. Следователно запитващата юрисдикция е задължена, в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото"; „Ако в резултат от тази преценка се установи, че разглежданите в главното производство доставки на услуги са реално осъществени и в последствие тези услуги са били използвани от дружеството за целите на неговите облагаеми сделки, по принцип правото на приспадане не би могло да му бъде отказано /т.33/.

Следователно, за да се признае правото на приспадане на ДДС е необходимо стоките/ услугите да се реално получени и да са използвани за целите на облагаеми сделки. Стоките/услугите следва да са получени не само документално, а и фактически в патримониума на лицето, което е посочено като получател във фактурите и именно то да ги е използвало за целите на неговите облагаеми доставки.

При анализ на представените от жалбоподателя документи в ревизионното производство е формиран извод, че същите не отразяват действително осъществена стопанска операция, поради липса на достатъчно доказателства за произхода на стоките и начина на транспортирането им. След изготвяне на Ревизионния доклад от 20.09.2021г., на 29.09.2021г. от „Топаз Мел“ ООД във връзка с Искане от 12.02.2019г. на Гл. инспектор по приходите, извършващ ревизията са представени (две години и половина по-късно) заверени копия на процесните фактури с доставчик „Топаз мел“ ООД и приемо – предавателни протоколи към тях, хронология на счетоводни сметки, документи за извършени плащания, договори и анекси към тях. Тези документи са приложени по делото на лист 285 и сл. от преписката (приложение №3). Представени са договор и приемо – предавателен протокол (ППП) за доставка на посадъчен материал, договор и ППП за доставка на материали за 18500 ХА нови лозя договор за доставка и ППП за доставка на лозарски колове, договор и ППП за доставка на подпорна конструкция за лозя, договор и ППП за агротехнически услуги за създаване на нови лозя – всички са еднотипни, като предмета по договорите напълно съответства на описанието на доставката в ППП. Подписани са като възложител/купувач от К.

Д., в качеството ѝ на ЕТ „Агрика“, приемо – предаването е описано като извършено в [населено място]. От външна страна представените първични счетоводни документи са редовни.

Въпреки горното, следва да се обсъдят и други находящи се по делото относими доказателства. В хода на ревизията от Специализираната прокуратура, във връзка с ревизии на множество еднолични търговци по досъдебно производство №161/2018г. по описа на СО -СП, пр пр. №1617/2018г. по описа на Специализираната прокуратура на Директора на ТД на НАП С. – град са изпратени част от събраните по досъдебното производство писмени доказателства - протоколи за оглед и обратни писма общо 9 броя. На лист 1815 от преписката се намира обратно писмо, подписано от К. М. Д., с нотариално заверен (от нотариус В. М.) подпис на 23.06.2015г., с което същата декларира, че при всички действия, които ще извърши, в качеството ѝ на Едноличен търговец с фирма ЕТ „А. – К. Д., във връзка с осъществяваната от нея търговска дейност, в това число и при създаване, засаждане, отглеждане и прибиране на реколтата от дълготрайни насаждения, ще действа изцяло и от името и за сметка на М. С. С.. Обратното писмо е подписано, след като на 07.05.2015г. жалбоподателката се е регистрирала като ЕТ в търговския регистър. Според писмото още, деклараторката заявява, че действителен притежател на всички имуществени и неимуществени права, които ще придобие, в качеството си на едноличен търговец с фирма ЕТ „А. – К. Д. ще бъде М. С. С..

На 15.07.2016г. К. М. Д., в качеството ѝ на ЕТ „А. – К. Д. е упълномощила лицата Р. М. С. и Г. Н. Н. да откриват, закриват банковите сметки на представлявания от нея Едноличен търговец по тяхна преценка и да се разпореждат със средствата по тях без ограничения, да подписват всички необходими документи, договори, декларации, писма и други, свързани с предоставените им права. Пълномощното не се ограничава със срок и следва да се тълкува разширително в полза на упълномощените лица. В декларация на лист 1890 от делото ревизираното лице заявява, че ЕТ „А. – К. Д. не разполага с техническа и кадрова обезпеченост за извършване на дейността, затова работи с подизпълнители. Не на последно място са налице и данни, че до м. 06.2015г. К. Д. е била ученичка, а към м. 05.2016г., когато се е регистрирала като ЕТ е студентка в първи курс в Медицински университет – С..

Независимо, че се установяват подписани двустранно договори и приемо – предавателни протоколи, както и издадени фактури от “Топаз мел“ ООД с получател ЕТ „Агрика - Камелия Димитрова“ за множеството доставки през ревизирания период за които се претендира от жалбоподателката право на данъчен кредит и съответното им счетоводно отразяване, откритото от Специализираната прокуратура „обратно писмо“, както и безсрочните „генерални“ пълномощни за откриване и опериране по банкови сметки на фирмата ѝ като ЕТ, издадени от К. М. Д. изцяло опровергават реалността на доставките, в смисъла, който съдебната практика влага в чл.6/9 от ЗДДС. Съдът кредитира изцяло експертното заключение, прието при първоначалното разглеждане на делото, като изготвено професионално и изчерпателно, но по делото не е установено кои са лицата, фактически извършили фактурираните

услуги и пред кой действително са отчели извършеното. Фактурата представлява частен удостоверяващ документ, но откритото от специализираната прокуратура обратно писмо – контра летърът е също частен документ, който доказва действителната воля на страните, а тя се оказва различна от тази, удостоверена с фактурите. Единствено е безспорно, че документи са били изготвяни, включително и фактури и са подписвани „за получател“ от К. Д., но реално получени от нея доставки в патримониума ѝ като ЕТ не се установяват, предвид останалите установени по делото обстоятелства, а именно: предоставеното безсрочно право съпругата на М. С. да се разпорежда изцяло с банковите сметки на търговеца; К. Д. е била 20 годишна студентка по медицина през периода, когато се твърди, че е извършвала дейност като земеделски производител и то без да има наети лица – работници; приемо – предаването по представените протоколи се е извършвало в [населено място], но не е ясно кои лица фактически са извършвали услугите, транспортирани ли са стоките, как и до къде, и в какво се изразява дейността на ЕТ по създаване и стопанисване на лозовия масив, за който се отнасят доставките.

Решаващият орган – Директорът на ДОДОП С. е констатирал, че идентични нотариално заверени декларации са подписали и други еднолични собственици ЕТ „МИЛЕНА ПИЛЕВА – ЕКОФОРЕСТ“, ЕТ „АГРОКРАСИ - КРАСИМИР ЙОРДАНОВ“, ЕТ „БИОПЛАНТ - НИКОЛАЙ ТРИФОНОВ“, ЕТ „ТАНИВА - ТАНЯ ЙОРДАНОВА“, което очевидно цели създаване на една правна привидност и заобикаляне на законодателството: данъчно – предвиждащо различно данъчно третиране на ЕТ от търговските дружества, както и да се избегне забраната за концентрация в едно лице на средства, предоставяни от Европейските фондове - Наредба № 9 от 21.03.2015г. за прилагане на подмярка 4.1 "Инвестиции в земеделски стопанства" от мярка 4 "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020г. Последната в чл. 11, ал. 1 предвижда: „Не се дава предимство, а даденото предимство се отнема в случаите, когато бъде установено, че кандидат за подпомагане или негови членове са създали изкуствено условията, необходими за получаване на това предимство, в противоречие с целите на европейското и националното законодателство в областта на селското стопанство.“; също ограничението в размера на средствата - чл. 15, ал. 2: „Максималният размер на общите допустими разходи за целия период на прилагане на ПРСР 2014 - 2020 г. за един кандидат е левовата равностойност на 1 000 000 евро.“

Въз основа на изложеното, съдът намира за законосъобразен изводът на решаващия орган, че наличните доказателства свидетелстват за верига от дружества и/или еднолични търговци, които с издаването на фактури помежду си, освен че усвояват европейски средства, контролират размера на задълженията за данъци, в т.ч. и за ДДС. Ангажираните писмени доказателства от жалбоподателя, включително и при новото разглеждане на делото от АССГ не доказват, че доставките са действително извършени и получени от посоченото във фактурите лице, поради което данъчен кредит по тях не се следва.

Във връзка с неправомерното приспадане на правото на данъчен кредит по

ЗДДС, на основание чл. 26, т. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО е извършено допълнително увеличение на декларираните счетоводни финансови резултати, поради което е установено и допълнително данъчно задължение по ЗКПО за 2017г. и 2018г. Съобразен е и факта на неотчитане на приходи от лихви във връзка със сключен договор за заем от 22.06.2017г. между жалбоподателя и „СИС Индустрийс“ ООД, което обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя.

Предвид изложеното, жалбата следва да бъде отхвърлена. С оглед изхода на делото разноски се дължат на ответника, които са своевременно поискани на основание чл.161 ал. 1 от ДОПК. Съгласно чл.8 ал.1 т.5 от Наредба № 1 /2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения / в приложимата редакция/ следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на 4323 /четири хиляди триста двадесет и три/ лева.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1, пр.1 и пр.4 от ДОПК, Административен съд София град, 11 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЕТ „Агрика –Камелия Димитрова“ представляван от К. М. Д. срещу Ревизионен акт № Р-22221419000438-091-001/18.11.2021г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 268/17.02.2022г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП, в частта на установени задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за доходи от стопанска дейност като ЕТ в размер на 8 484 лв. и за ДДС в размер на 140 734,33 лв., ведно с лихви в общ размер 40214,72лв.

ОСЪЖДА ЕТ „Агрика –Камелия Димитрова“ да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП сумата от 4323 /четири хиляди триста двадесет и три/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: